3. трошкови превоза приликом доласка на посао и враћања са посла.

Члан 5.

(1) Корисници буџетских средстава дужни су да у Регистру редовно ажурирају податке из члана 4. овог закона, а најкасније до десетог у мјесецу за претходни мјесец.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, корисници буџетских средстава који први пут уносе податке из члана 4. овог закона податке за претходни месец уносе у року од десет дана од дана додјељивања приступног налога електронској бази података Регистра.

(3) Начин прикупљана, уноса, обраде, коришћења и размјене података и друга питања у вези са вођењем Регистра детаљније се дефинишу уредбом Владе.

Члан 6.

Ради провјере вјеродостојности достављених података, орган задужен за вођење Регистра успоставиће електронску комуникацију и размјену података са другим одговарајућим регистрима.

Члан 7.

На прикупљање и обраду личних података који су садржани у Регистру примјењују се прописи којима се уређује заштита података о личности и ти подаци не могу се ставити на увид, нити на било који други начин учинити доступним неовлашћеним лицима.

Члан 8.

(1) Министарство надлежно за послове финансија и Агенција за државну управу Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) корисници су података из Регистра.

(2) Збирни подаци из Регистра (укупан број запослених у сваком појединачном кориснику буџетских средстава, укупно исплаћене плате, накнаде и додаци за одређени период по корисницима буџетских средстава, односно групи корисника буџетских средстава) објављују се на интернет страници корисника података из члана 9. овог закона, осим података који се односе на Министарство унутрашњих послова.

Члан 9.

(1) Регистар води Агенција у електронском облику.

(2) Подаци садржани у Регистру чувају се трајно, у електронском облику.

Члан 10.

(1) Надзор над примјеном овог закона врши министарство надлежно за послове управе.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши министарство надлежно за послове управе - посредством управне инспекције.

Члан 11.

За тачност унесених података у Регистар одговара одговорно лице корисника буџетских средстава.

Члан 12.

Новчаном казном од 2.000 КМ до 12.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице корисника буџетских средстава уколико корисник буџетских средстава не достави податке из члана 4. овог закона у року прописаном овим законом или не достави тачне податке.

Члан 13.

Влада ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети уредбу из члана 5. став 3. овог закона.

Члан 14.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1321/17
13. децембра 2017. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

2162

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДЈЕЧЈОЈ ЗАШТИТИ

Проглашавам Закон о дјечјој заштити, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој посебној сједници, одржаној 13. децембра 2017. године, а Вијеће народа 22. децембра 2017. године констатовало да усвојеним Законом о дјечјој заштити није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3901/17
22. децембра 2017. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

З А К О Н

О ДЈЕЧЈОЈ ЗАШТИТИ

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се систем дјечје заштите, корисници права из дјечје заштите, поступак за остваривање права и друга питања од значаја за систем дјечје заштите.

Члан 2.

Дјечја заштита у смислу овог закона је дјелатност од општег интереса за Републику Српску (у даљем тексту: Република), а чине је организоване активности којима се обезбјеђује:

1) подршка за рађање дјеце и усклађивање рада и родитељства,

2) стварање основних услова за уједначавање нивоа задовољавања развојних потреба дјеце,

3) помоћ породици са дјецом у остваривању њене репродуктивне, заштитне, васпитне и економске функције,

4) побољшавање материјалног положаја породица са дјецом,

5) посебна финансијска подршка породици за рођење трећег дјетета.

Члан 3.

(1) Права из овог закона су лична права и не могу се преносити на друга лица.

(2) Новчана примања на основу овог закона не могу бити предмет обезбјеђења, потраживања или принудног извршења.

(3) Доспјели а неисплаћени износи новчаних примања по овом закону могу се насљеђивати.

Члан 4.

Права из овог закона која се реализују кроз новчана давања и пружањем услуга кориснику остварују се посредством центра за социјални рад, односно службе социјалне заштите (у даљем тексту: Центар) и Јавне установе Јавни фонд за дјечију заштиту (у даљем тексту: Фонд).

Члан 5.

(1) У складу са овим законом, носиоци дјечје заштите су Република и јединице локалне самоуправе.

(2) Јединица локалне самоуправе доноси годишњи и средњорочни програм дјечје заштите на основу демографске анализе и социјалног стања становништва, доноси одлуку о проширеним правима из области дјечје заштите и обезбјеђује средства за реализацију проширених права.

Члан 6.

(1) Права из дјечје заштите остварују дјеца до навршених 15 година, под условима прописаним овим законом.

(2) Породицу, у смислу овог закона, чине родитељи, односно старатељи, хранитељи, усвојитељи и дјеца, као и други сродници, под условом да живе у истом домаћинству.

(3) Приликом утврђивања редослиједа рођења дјеце и броја дјеце, у породицу се убрајају и дјеца која не живе у њој.

(4) Домаћинство, у смислу овог закона, јесте економска животна заједница у којој њени чланови заједнички привређују и учествују у трошењу заједничких прихода.

Члан 7.

(1) За остваривање права предвиђених овим законом у редослијед рођења не рачунају се дјеца која су мртворођена.

(2) За дјецу под старатељством и дјецу збринуту у хранитељској породици, ред рођења се утврђује према броју дјеце старатеља и хранитеља која живе с њим у заједничком домаћинству.

(3) Редослијед рођења и број дјеце из разведеног брака или ванбрачне заједнице утврђује се према чињеници којем родитељу су повјерена дјеца одлуком надлежног органа.

Члан 8.

(1) У случају да се у првом порођају родило троје или више дјеце, трећим дјететом сматрају се сва дјеца.

(2) У случају да се након рођења првог или прво двоје дјеце, у сљедећем порођају роди двоје или више дјеце, сва дјеца рођена у том порођају сматрају се трећим дјететом.

(3) У случају да се у првом порођају роди двоје дјеце, оба дјетета из тог порођаја се сматрају другим дјететом.

Члан 9.

Поједини изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

ГЛАВА II

ПРАВА ИЗ ДЈЕЧЈЕ ЗАШТИТЕ

Члан 10.

(1) Права из дјечје заштите према овом закону су:

1) помоћ за опрему новорођенчета,

2) матерински додатак,

3) додатак на дјецу,

4) рефундација исплаћене накнаде плате за вријеме коришћења породиљског одсуства,

5) рефундација исплаћене накнаде плате за вријеме рада са половином пуног радног времена ради појачане његеа дјетета до три године живота,

6) рефундација исплаћене накнаде плате за вријеме рада са половином пуног радног времена ради појачане његеа и бриге о дјетету са сметњама у развоју,

7) задовољавање развојних потреба дјеце,

8) пронаталитетна накнада за трећерођено и четвртерођено дијете.

(2) Платом из става 1. т. 4), 5) и 6) овог члана сматра се плата након опорезивања.

1. Помоћ за опрему новорођенчета

Члан 11.

(1) Право на помоћ за опрему новорођенчета остварује мајка са пребивалиштем у Републици за свако новорођено дијете у породици, без обзира на материјални статус породице и мјесто рођења дјетета.

(2) Право из става 1. овог члана може остварити отац, односно старатељ или усвојитељ дјетета уколико мајка дјетета није жива, уколико је дијете напустила или је из објективних разлога спријечена да непосредно брине о дјетету, према акту надлежног органа.

(3) Право на помоћ за опрему новорођенчета може остварити и мајка која је страни држављанин и има стални или привремени боравак у Републици, под условом да је дијете рођено на територији Републике и да у држави чији је држављанин није корисник права по истом основу.

(4) Право на помоћ за опрему новорођенчета остварује се у једнократном новчаном износу.

(5) Висина помоћи за опрему новорођенчета признаје се у новчаном износу од 250 КМ.

Члан 12.

Захтјев за остваривање права на помоћ за опрему новорођенчета подноси се у року од годину дана од дана рођења дјетета.

2. Материнski додатак

Члан 13.

(1) Право на материнski додатак остварује незапослена мајка у трајању од 12 мјесеци, а за близанце и свако треће и наредно дијете у трајању од 18 мјесеци.

(2) Право на материнski додатак може остварити незапослени отац дјетета, односно старатељ или усвојилац дјетета уколико мајка дјетета није жива, уколико је дијете напустила или је из објективних разлога спријечена да непосредно брине о дјетету, према акту надлежног органа.

Члан 14.

(1) Материнski додатак признаје се у новчаном износу од 405 КМ.

(2) Право на материнski додатак признаје се првог дана наредног мјесеца од дана рођења дјетета.

Члан 15.

(1) Захтјев за остваривање права на материнski додатак подноси се у року од 30 дана од дана рођења дјетета.

(2) Право на материнski додатак може остварити мајка под условом да има пребивалиште у Републици најмање годину дана прије рођења дјетета и да је незапослена шест мјесеци прије рођења дјетета.

(3) Право на материнski додатак може остварити и мајка која је страни држављанин и има стални или привремени боравак у Републици, да је незапослена шест мјесеци прије рођења дјетета и да у држави чији је држављанин није корисник права по истом основу.

Члан 16.

(1) Уколико корисник права на материнski додатак напусти дијете или умре у току остваривања права, обуставља се даља исплата права до доношења одлуке органа старатељства о породичном статусу дјетета.

(2) Уколико у току исплате права на материнski додатак која се врши у мјесечним износима дијете умре, преостали износ права се исплаћује за период за који је право признато.

3. Додатак на дјецу

Члан 17.

(1) Додатак на дјецу припада дјеци до навршених 15 година ако се редовно школују.

(2) Дјеца за коју се обезбјеђују средства из буџета Републике, односно јединице локалне самоуправе више од 50% цијене за смјештај у установу социјалне заштите, збрињавање у хранитељску породицу или другу установу за вријеме образовања или рехабилитације не остварују право на додатак на дјецу.

Члан 18.

(1) Право на додатак на дјецу остварује мајка за друго, треће и четврто дијете у породици, зависно од материјалног положаја породице, распореда рођења и узраста дјеце, у складу са чланом 25. овог закона.

(2) Право на додатак на дјецу остварује отац дјетета, односно усвојилац дјетета уколико мајка није жива, напустила је дијете или је из објективних разлога спријечена да непосредно брине о дјетету, односно када је одлуком надлежног органа дијете повјерено оцу на заштиту и васпитање.

(3) Право на додатак на дјецу остварује дијете под старатељством, без родитељског старања независно од материјалног положаја, а најдуже до навршених 18 година.

Члан 19.

(1) Додатак на дјецу остварују лица из члана 18. овог закона за свако дијете без обзира на ред рођења и материјални положај породице, уколико је надлежни орган признао право дјетету на додатак за помоћ и његу другог лица у смислу закона којим се прописује област социјалне заштите до навршених 18 година, а уколико су на редовном школовању, најдуже до 26. године.

(2) Изузетно, право на додатак на дјецу остварују родитељи дјеце узраста до три године без обзира на ред рођења и материјални положај породице уколико је дјетету, према налазу овлашћеног доктора медицине, потребна појачана њега.

(3) Родитељ, односно усвојитељ, корисник права на новчану помоћ у смислу закона којим се прописује област социјалне заштите, остварује додатак на дјецу без обзира на ред рођења дјетета и материјални положај породице до навршених дјететових 18 година, а уколико су на редовном школовању, најдуже до дјететове 26. године.

Члан 20.

Додатак на дјецу припада дјеци која имају пребивалиште на територији Републике, ако међународним споразумом није другачије одређено.

Члан 21.

Основица за утврђивање висине права на додатак на дјецу је најнижа плата у Републици у претходној години.

Члан 22.

(1) Висина додатка на дјецу за друго и четврто дијете утврђује се у износу од 9% од основице из члана 21. овог закона.

(2) Висина додатка на дјецу за треће дијете по реду рођења утврђује се у износу од 18% од основице из члана 21. овог закона.

(3) Висина додатка на дјецу из члана 18. став 3. и члана 19. овог закона утврђује се у износу од 23% од основице из члана 21. овог закона.

(4) Право на додатак на дјецу признаје се првог дана наредног мјесеца од дана подношења захтјева.

Члан 23.

Право на додатак на дјецу може остварити подносилац захтјева ако остварени приходи породице не прелазе утврђени цензус из члана 25. овог закона.

Члан 24.

(1) За остваривање права на додатак на дјецу узимају се приходи појединца и свих чланова породице који су пријављени и живе у истом домаћинству, као и укупни приходи породице, и то:

1) плата након опорезивања, пензија у земљи и иностранству и друга лична примања остварена у задњих шест мјесеци који претходе мјесецу у коме је поднесен захтјев,

2) приходи од издавања у закуп непокретне или покретне имовине,

3) приходи од других имовинских права, ако се на те приходе плаћају порези,

4) приходи од издржавања по основу сродства и других правних основа,

5) приходи лица која обављају самосталну дјелатност,

6) други приходи који подлијежу опорезивању према закону којим се уређује област пореза на доходак.

(2) Као приход у смислу става 1. т. 2) и 5) овог члана узима се износ који служи као основица за обрачунавање пореза на доходак у текућој години, односно основица пореза на доходак.

(3) Приходи који се исказују као годишњи приход узимају се у висини просјечног мјесечног износа.

(4) На одлучивање о правима из овог закона у текућој години утичу приходи остварени у претходних шест мјесеци од дана подношења захтјева.

(5) Ако подносилац захтјева није остварио приход у периоду од шест мјесеци прије подношења захтјева, приход остварен у том периоду сматра се приходом оствареним у шест мјесеци.

(6) Ако подносилац захтјева из става 5. овог члана оствари приход од шест мјесеци у наредном периоду, дужан је доказ о приходу доставити надлежном првостепеном органу.

(7) Приходи остварени по основу права на додатак за помоћ и његу другог лица и новчану помоћ не сматрају се приходима у смислу овог закона.

Члан 25.

Право на додатак на дјецу остварује се уколико:

1) родитељ, односно усвојитељ остварује право на новчану помоћ, у складу са законом којим се уређује област социјалне заштите,

2) мјесечни приходи из члана 24. овог закона, по члану породице, не прелазе износ од 20% за друго дијете, 21% за треће дијете и 23% за четврто дијете од основице из члана 21. овог закона,

3) каталошка вриједност процијењене покретне имовине не прелази вриједност 13 основица из члана 21. овог закона.

4. Рефундација исплаћене накнаде плате за вријеме коришћења породиљског одсуства

Члан 26.

(1) Право на рефундацију исплаћене накнаде плате за вријеме коришћења породиљског одсуства има послодавац, предузетник или лице које у виду основног занимања обавља самосталну професионалну дјелатност (у даљем тексту: корисник права на рефундацију).

(2) За остваривање права из става 1. овог члана корисник права на рефундацију, односно његов организациони дио мора бити регистрован у Пореској управи Републике Српске (у даљем тексту: Пореска управа) као уплатилац доприноса, односно лице које користи породиљско одсуство у складу са законом којим се уређују радни односи, на територији Републике мора бити регистровано код Пореске управе као обвезник доприноса.

Члан 27.

(1) Корисник права на рефундацију подноси захтјев за рефундацију исплаћене накнаде плате за вријеме трајања породиљског одсуства лица које користи породиљско одсуство.

(2) Надлежни центар доноси рјешење о признавању права на рефундацију по захтјеву из става 1. овог члана.

(3) Обрачун и исплату накнаде плате лицу, за вријеме коришћења породиљског одсуства, у трајању прописаном законом којим се уређују радни односи, врши послодавац.

(4) Накнаду плате за првих 30 дана коришћења породиљског одсуства лицу које користи породиљско одсуство обезбјеђује и исплаћује послодавац из властитих средстава, а за наредних 11 мјесеци за прво и друго дијете, односно 17 мјесеци за близанце, треће и свако наредно дијете накнаду исплаћује послодавац, а исплаћена средства рефундира Фонд.

(5) Послодавац губи право на рефундацију накнаде плате уколико је лице прекинуло породиљско одсуство, у складу са законом којим се уређују радни односи.

(6) Уколико је лице које користи породиљско одсуство, на сопствени захтјев, почело да ради прије истека породиљског одсуства, послодавац је дужан да донесе рјешење о престанку коришћења породиљског одсуства лицу и достави га првостепеном органу.

(7) Лице које користи породиљско одсуство, предузетник и лице које користи породиљско одсуство, а обавља самосталну професионалну дјелатност, губи право на рефундацију уколико је почело да ради прије истека породиљског одсуства.

Члан 28.

(1) Право на рефундацију исплаћене накнаде плате има корисник права који редовно уплаћује доприносе за дјечју заштиту за све обвезнике доприноса у посљедњих годину дана прије почињања коришћења породиљског одсуства, као и за вријеме његовог коришћења.

(2) Рефундација се признаје и кориснику права на рефундацију коме је рјешењем Министарства финансија или Пореске управе одгођено плаћање пореског дуга, у складу са прописом којим се уређује одгођено плаћање пореског дуга.

(3) Захтјев из члана 27. став 1. овог закона за признавање права на рефундацију исплаћене накнаде плате подноси се у року од годину дана од дана почињања коришћења породиљског одсуства.

(4) Захтјев за рефундацију, у складу са рјешењем из члана 27. став 2. овог закона о признавању права, подноси се првостепеном органу након извршене исплате накнаде, а најкасније у року од три мјесеца од дана исплаћене накнаде плате за посљедњи мјесец коришћења породиљског одсуства, а за лица која користе породиљско одсуство, предузетнике и лица која користе породиљско одсуство, а обављају самосталну професионалну дјелатност, након уплате доприноса за посљедњи мјесец коришћења породиљског одсуства.

(5) Протеком рока из ст. 3. и 4. овог члана корисник права губи право на рефундацију.

Члан 29.

Рефундација исплаћене накнаде плате врши се по мјесецима или за више мјесеци, у складу са рјешењем из члана 27. став 2. овог закона.

5. Рефундација исплаћене накнаде плате за вријеме рада са половином пуног радног времена ради појачане његе дјетета до три године живота

Члан 30.

(1) Право на рефундацију исплаћене накнаде плате за вријеме рада са половином пуног радног времена ради појачане његе дјетета до три године живота има корисник права на рефундацију за једног од запослених родитеља, односно усвојитеља или лица коме је надлежни орган старатељства повјерио дијете на бригу и његу, уколико је дјетету према налазу овлашћеног доктора медицине потребна појачана њега.

(2) Корисник права на рефундацију из става 1. овог члана мора испуњавати услове из члана 26. став 2, члана 27. ст. 1. и 2. и члана 28. ст. 1. и 2. овог закона.

Члан 31.

(1) Рад са половином пуног радног времена може се одобрити једном од запослених родитеља, односно усвојитеља или лица коме је надлежни орган старатељства повјерио дијете, а коме је према налазу овлашћеног доктора медицине потребна појачана њега, у трајању од годину дана, уз могућност продужења тог рока у складу са законом којим се уређују радни односи.

(2) Приликом одлучивања о трајању права на рад са половином пуног радног времена овлашћени доктор медицине узима у обзир налаз Комисије за процјену потреба и усмјеравање дјеце и омладине са сметњама у развоју.

(3) Министар здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: министар) доноси правилник о поступку утврђивања потребе дјетета до три године живота за појачаном његом, од овлашћеног доктора медицине.

6. Рефундација исплаћене накнаде плате за вријеме рада са половином пуног радног времена ради појачане његе и бриге о дјетету са сметњама у развоју

Члан 32.

(1) Право на рефундацију исплаћене накнаде плате за рад са половином пуног радног времена ради појачане његе и бриге о дјетету са сметњама у развоју има корисник права на рефундацију за једног од родитеља дјетета са сметњама у развоју, односно усвојитеља или лица коме је надлежни орган старатељства повјерио дијете на бригу и његу, које није смјештено у здравствену или социјалну установу.

(2) Корисник права на рефундацију из става 1. овог члана мора испуњавати услове из члана 26. став 2, члана 27. ст. 1. и 2. и члана 28. ст. 1. и 2. овог закона.

Члан 33.

(1) Рад са половином пуног радног времена може се одобрити родитељу дјетета са сметњама у развоју, односно усвојитељу или лицу коме је надлежни орган старатељства повјерио дијете на његу и бригу, у трајању од годину дана, уз могућност продужења тог рока у складу са законом којим се уређују радни односи.

(2) Приликом одлучивања о трајању права на рад са половином пуног радног времена овлашћена здравствена установа узима у обзир налаз Комисије за процјену потреба и усмјеравање дјеце и омладине са сметњама у развоју.

(3) Министар доноси правилник о поступку утврђивања потребе дјетета са сметњама у развоју за појачаном родитељском његом и бригом, од овлашћене здравствене установе.

7. Задовољавање развојних потреба дјеце

Члан 34.

(1) Право на задовољавање развојних потреба дјеце реализује се непосредним пружањем услуга дјеци кроз одговарајуће пројекте утврђене програмом Фонда.

(2) Фонд доноси програм којим се утврђују врста услуге, односно пројекта, носиоци пројекта, критеријуми за избор учесника у пројекту, обим и категорија права корисника - дјеце у пројекту, очекивани циљеви и ефекти, носиоци пројектних активности, оправданост пројекта, финансирање пројекта.

Члан 35.

Сагласност за реализацију програма из члана 34. став 2. овог закона даје надлежно министарство.

8. Пронаталитетна накнада за трећерођено и четврторођено дијете

Члан 36.

(1) Право на пронаталитетну накнаду остварује мајка са пребивалиштем у Републици за свако трећерођено и четврторођено дијете, без обзира на материјални статус породице и мјесто рођења дјетета.

(2) Право из става 1. овог члана може остварити отац, односно старатељ или хранитељ дјетета уколико мајка дјетета није жива, уколико је дијете напустила или је из објективних разлога спријечена да непосредно брине о дјетету, према налазу надлежног органа.

(3) Право на пронаталитетну накнаду може остварити и мајка која је страни држављанин и има стални или привремени боравак у Републици, под условом да је дијете рођено на територији Републике и да у држави чији је држављанин није корисник права по истом основу.

(4) Право из става 1. овог члана исплаћује се у једнократном износу од 600 КМ за трећерођено дијете и у износу од 450 КМ за четврторођено дијете.

(5) Захтјев за остваривање права на пронаталитетну накнаду подноси се у року од годину дана од дана рођења дјетета.

Члан 37.

Права из члана 10. став 1. т. 1), 2), 3), 7) и 8) овог закона може остварити лице под условом да има пребивалиште у Републици, односно странац са сталним или привременим боравком, а права из члана 10. став 1. т. 4), 5) и 6) овог закона остварују се према сједишту корисника права на рефундацију.

ГЛАВА III

ПОСТУПАК ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА

Члан 38.

(1) По захтјеву за остваривање права из члана 10. став 1. т. 1), 2), 3), 7) и 8) у првом степену рјешењем одлучује Центар на чијем подручју подносилац захтјева има пребивалиште, односно дозволу за боравак странаца.

(2) По захтјеву за остваривање права из члана 10. став 1. т. 4), 5) и 6) овог закона одлучује Центар према сједишту корисника права на рефундацију.

Члан 39.

Ако по окончању поступка корисник коме је признато право промијени пребивалиште, односно сједиште, Центар је дужан да, на захтјев корисника, у року од 15 дана спише предмета о признатом праву достави надлежном центру новог мјеста пребивалишта, односно сједишта корисника, који има обавезу да у року прописаном законом који регулише општи управни поступак од добијања списа донесе ново рјешење о праву корисника.

Члан 40.

(1) Корисници права из овог закона дужни су да у року од 15 дана од настале промјене Центру пријаве сваку промјену која је од утицаја на признато право и утврђену обавезу.

(2) Све промјене које су од утицаја на коришћење права из овог закона узимају се у обзир од првог дана наредног мјесеца по њиховом наступању.

Члан 41.

(1) Поступак за остваривање права из овог закона води се по одредбама закона којим се прописује управни поступак, ако овим законом није другачије одређено.

(2) Поступак за остваривање права из овог закона мора бити вођен тако да обезбиједи повјерљивост података, поштовање личног интегритета и достојанства корисника.

Члан 42.

(1) О жалби против рјешења Центра рјешава директор Фонда.

(2) Против коначног рјешења директора Фонда може се покренути управни спор, у складу са законом.

Члан 43.

(1) Центар који рјешава о праву на додатак на дјецу, на захтјев корисника, преиспитује услове за наставак коришћења права на које утиче имовински цензус и висина прихода и примања.

(2) У поступку преиспитивања услова за остваривање права на додатак на дјецу, признато право се продужава за 12 мјесеци, а ново рјешење се доноси само уколико су настале промјене које имају утицај на даље коришћење права.

Члан 44.

(1) Корисник права из овог закона који је на основу нетачних података или непријављивањем промјена које утичу на губитак или обим права остварио право дужан је да надокнади штету, у складу са законом којим се регулише област облигационих односа.

(2) Под нетачним подацима, у складу са ставом 1. овог члана, подразумијева се и непријављено остваривање прихода од покретне и непокретне имовине корисника права и чланова породице.

(3) Право на враћање исплаћених износа од корисника по основу коришћења права из овог закона има Фонд.

(4) Надлежни орган у првом и другом степену може по службеној дужности вршити провјеру документације, у складу са ст. 1. и 2. овог члана.

(5) Уколико се утврди да је право остварено на основу нетачних података, првостепени орган ће обуставити исплату права.

ГЛАВА IV

ОРГАНИЗАЦИЈА ФОНДА

Члан 45.

(1) Фонд је јавна установа чији је оснивач Влада у име Републике.

(2) На организацију и рад Фонда примјењује се закон којим се регулише систем јавних служби.

Члан 46.

Фонд обавља сљедеће послове:

1) обезбјеђује законито и ефикасно остваривање права из дјечје заштите,

2) пружа стручну помоћ корисницима и другим лицима приликом остваривања права,

3) води одговарајуће евиденције о корисницима права у складу са овим законом,

4) обавља друге послове у вези са спровођењем и остваривањем права из дјечје заштите.

Члан 47.

Органи управљања у Фонду су Управни одбор и директор Фонда.

Члан 48.

(1) Управни одбор Фонда именује и разрјешава оснивач.

(2) Управни одбор Фонда има пет чланова.

(3) Ради обезбјеђења равноправне заступљености полова, у саставу Управног одбора Фонда један од полова мора бити заступљен са најмање 40%.

(4) Чланови Управног одбора именују се на период од четири године, у складу са законом којим се прописују министарска, владина и друга именовања у поступку јавне конкуренције.

(5) Услови за избор чланова Управног одбора прописују се Статутом Фонда.

Члан 49.

(1) Фондом руководи директор кога именује и разрјешава оснивач.

(2) Директор Фонда именује се на период од четири године, у складу са законом којим се прописују министарска, владина и друга именовања у поступку јавне конкуренције.

(3) Услови за избор директора Фонда утврђују се Статутом.

ГЛАВА V

ЕВИДЕНЦИЈА У ДЈЕЧЈОЈ ЗАШТИТИ И "ДЈЕЧЈА НЕДЈЕЉА"

Члан 50.

(1) Фонд води јединствену евиденцију о корисницима права и пруженим услугама из овог закона.

(2) Евиденција корисника права из става 1. овог члана води се у складу са законом којим се прописује јединствено уређивање права на готовинску накнаду.

(3) Фонд води евиденцију о оствареним правима и услугама и корисницима према полној, старосној, етничкој и вјерској припадности, као и другим критеријумима за које се утврди да су неопходни.

(4) Евиденцију о корисницима, њиховим правима и пруженим услугама обезбјеђују и чувају као службену тајну радници Центра и Фонда којима је евиденција доступна због природе њиховог посла.

(5) Подаци из евиденције могу се користити у складу са прописима који регулишу тајност и заштиту података корисника права.

(6) Министар доноси правилник о вођењу евиденција у дјечјој заштити.

(7) Правилником из става 6. овог члана прописују се садржај и начин вођења евиденције корисника права и услуга, као и образац евиденције.

Члан 51.

(1) Сваке године, прве седмице октобра, ради подстицања и организовања разноврсних културно-образовних, рекреативних и других манифестација посвећених дјеци и предузимања других мјера за унапређење развоја дјечје заштите, обиљежава се "Дјечја недјеља".

(2) Активности које се организују за вријеме трајања "Дјечје недјеље" утврђују се програмом који доноси министар.

(3) Активности у току "Дјечје недјеље" финансирају се властитим средствима учесника манифестација.

ГЛАВА VI

ФИНАНСИРАЊЕ ДЈЕЧЈЕ ЗАШТИТЕ

Члан 52.

Средства за финансирање дјечје заштите обезбјеђују се:

1) стопом доприноса за дјечју заштиту утврђену законом којим се регулише област доприноса,

2) из буџета Републике, уколико Фонд на основу стопе доприноса не успије обезбиједити потребна средства за реализацију права из овог закона,

3) од издавања, односно промета хартија од вриједности,

4) поклонима, донацијама и прилозима физичких и правних лица,

5) коришћењем расположивих средстава и права,

6) од кредитних средстава.

Члан 53.

(1) Обраду података о корисницима права и исплату новчаних давања из средстава из овог закона врши Фонд.

(2) Средства за трошкове првостепеног поступка у остваривању права из овог закона обезбјеђују се у буџету јединице локалне самоуправе путем Центра.

(3) Средства за трошкове другостепеног поступка, израду и одржавање информационог система, обуку радника и набавку рачунарске опреме за првостепене и другостепене органе обезбјеђује Фонд.

ГЛАВА VII

НАДЗОР И КАЗНЕНА ОДРЕДБА

Члан 54.

Управни надзор над примјеном овог закона врши Министарство, а инспекцијски надзор надлежна инспекција.

Члан 55.

(1) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и подзаконских прописа врши инспекција надлежна за социјалну заштиту.

(2) Инспектор надлежан за социјалну заштиту дужан је да утврди да ли Фонд обавља дјелатност дјечје заштите у складу са овим законом и подзаконским актима којима се регулише ова област.

(3) Осим права и дужности прописаних законом којим се регулише област рада инспекција, инспектор за социјалну заштиту овлашћен је и дужан да:

1) забрани промјену и проширење дјелатности Фонда без сагласности оснивача,

2) наложи усклађивање дјелатности са законом којим се прописује област регистрације пословних субјеката,

3) наложи да се обезбиједи минимум процеса рада за вријеме штрајка,

4) наложи да се у одређеном року отклоне недостаци и неправилности утврђени инспекцијским прегледом,

5) наложи спровођење других мјера и радњи прописаних овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

Члан 56.

(1) Фонд врши унутрашњи надзор над радом првостепеног органа у поступку остваривања права из дјечје заштите прописаних овим законом.

(2) Унутрашњи надзор се организује као редовни и ванредни, обавља се по службеној дужности или на захтјев корисника права, односно Министарства.

(3) Унутрашњи надзор врши се у складу са овим законом, законом којим се прописује рад републичких органа управе.

(4) Директор Фонда доноси упутство о начину вршења унутрашњег надзора.

Члан 57.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај Фонд ако у одређеном року не предузме мјере за отклањање недостатака утврђених инспекцијским надзором и надзором над законитошћу рада.

(2) Новчаном казном од 100 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у Фонду.

ГЛАВА VIII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 58.

Захтјеви за остваривање права поднесени прије ступања на снагу овог закона ријешиће се према закону који је важио у вријеме подношења захтјева.

Члан 59.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) правилник о поступку утврђивања потребе дјетета до три године живота за појачаном његом, од овлашћеног доктора медицине (члан 31. став 3),

2) правилник о поступку утврђивања потребе дјетета са сметњама у развоју за појачаном родитељском његом и бригом, од овлашћене здравствене установе (члан 33. став 3),

3) правилник о евиденцији у дјечјој заштити (члан 50. став 6).

(2) Директор Фонда ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети упутство о начину вршења унутрашњег надзора (члан 56. став 4).

Члан 60.

До доношења подзаконских аката из члана 59. овог закона, примјењиваће се важећи подзаконски акти, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 61.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о дечијој заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 15/96, 10/98, 26/01, 61/01, 17/08 и 1/09).

Члан 62.

Овај закон се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. јануара 2018. године.

Број: 02/1-021-1320/17
13. децембра 2017. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

2163

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), д о н о с и м

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ЗАДУЖИВАЊУ, ДУГУ И ГАРАНЦИЈАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој посебној сједници, одржаној 13. децембра 2017. године, а Вијеће народа 22. децембра 2017. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3899/17
22. децембра 2017. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

З А К О Н

О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О ЗАДУЖИВАЊУ, ДУГУ И ГАРАНЦИЈАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/12 и 52/14) члан 41. мијења се и гласи:

"(1) Народна скупштина, на приједлог Владе, одлучује о укупном износу гаранција Републике Српске које може издати Влада у току фискалне године, као и о њиховој намјени.

(2) Влада, у складу са одлуком из става 1. овог члана, доноси појединачне одлуке о издавању гаранције Републике Српске.

(3) Одлуком Владе именује се овлашћени потписник гаранције, који у име Републике Српске потписује гаранцију, у складу са одредбама овог закона и другим прописима.".

Члан 2.

Члан 42. тачка а) мијења се и гласи:

"а) гарантовање обавеза насталих задужењем јединица локалне самоуправе, фондова социјалне сигурности, Инвестиционо-развојне банке Републике Српске и фондова којима она управља, као и јавних предузећа и институција јавног сектора, у вези са финансирањем капиталних инвестиција, рефинансирањем постојећег дуга, финансирањем пренесених обавеза, финансирањем буџетског дефицита и обезбјеђењем средстава ради измирења законом утврђених права и".

Члан 3.

У члану 66. ст. 2. и 3. мијењају се и гласе:

"(2) Јединица локалне самоуправе може се дугорочно задужити за:

а) финансирање капиталних инвестиција,

б) рефинансирање постојећег дуга,

в) финансирање пренесених обавеза и

г) финансирање обавеза насталих ради реструктурирања и консолидовања правног лица чији је она већински власник, под условом да се изради план реструктурирања и консолидовања тог правног лица.

(3) Дугорочно задуживање извршено у складу са ставом 2. т. в) и г) овог члана може се извршити само једном за исту обавезу.".

Став 4. брише се.

Члан 4.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. јануара 2018. године.

Број: 02/1-021-1318/17
13. децембра 2017. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

2164

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 182. и члана 186. ст. 1. и 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 31/11 и 34/17), Народна скупштина Републике Српске, на Двадесет петој посебној сједници, одржаној 13. децембра 2017. године, донијела је с љ е д е ћ у

ОДЛУКУ

О УСВАЈАЊУ ПРОГРАМА ЕКОНОМСКИХ РЕФОРМИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ПЕРИОД 2018-2020. ГОДИНЕ

I

Народна скупштина Републике Српске усваја Програм економских реформи Републике Српске за период 2018-2020. године.

II

Саставни дио ове одлуке је Програм економских реформи Републике Српске за период 2018-2020. године.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1315/17
13. децембра 2017. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

ПРОГРАМ

ЕКОНОМСКИХ РЕФОРМИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА ПЕРИОД 2018–2020. ГОДИНЕ

1. СВЕУКУПНИ ОКВИР И ЦИЉЕВИ ПОЛИТИКЕ

Споразум о стабилизацији и придруживању између европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и БиХ, са друге стране (ССП), који представља основ за спровођење процеса приступања, ступио је на снагу у јуну 2015. године и замијенио је Привремени споразум (ПС) који је био на снази од 2008. године. У фебруару 2016. године Босна и Херцеговина је поднијела званичну апликацију за чланство у Европској унији.

Земље потенцијални кандидати за чланство у Европској унији су до 2014. године припремале Економски и фискални програм као врсту припреме за израду Претприступног економског програма који су израђивале земље са статусом кандидата за чланство у Европској унији. Од јануара 2015. године све земље Западног Балкана и Турске имају обавезу да израђују Програм економских реформи. Ове године, од свих земаља Западног Балкана и Турске очекује се да припреме, по четврти пут, Програм економских реформи за 2018–2020. годину, који садржи средњорочни макроекономски оквир и оквир фискалне политике, те свеобухватан програм структуралних реформи.

У складу са наведеним, а на основу методологије и смјерница које је доставила Европска комисија, Република